

Udskriftsdato: 19. december 2025

KEN nr 9705 af 04/12/2002 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse A-49-02 om virksomhedsrevalidering - løntilskud - særlige forhold - alder - forsørger - revalideringsydelse - revalidering - tilknytning til arbejdsmarkedet

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 2000471-02

Ankestyrelsens principafgørelse A-49-02 om virksomhedsrevalidering - løntilskud - særlige forhold - alder - forsørger - revalideringsydelse - revalidering - tilknytning til arbejdsmarkedet

Resume:

Ansøger, der var 23 år og ikke havde forsørgerpligt overfor en ægtefælle eller børn havde ikke ret til løntilskud op til fagets mindsteløn under virksomhedsrevalidering.

Begrundelsen var, at hun ikke var over den sædvanlige uddannelsesalder og at revalidering som hovedregel sker med revalideringsydelse.

Det forhold, at ansøger havde været tilknyttet arbejdsmarkedet i 5 år forud for sygemeldingen kunne ikke i sig selv begrunde ret til løntilskud, når der ikke i øvrigt forelå særlige forhold, der begrundede virksomhedstilskud med løntilskud. *)

Love:

Lov om aktiv socialpolitik - lovbekendtgørelse nr. 614 af 26. juni 2001 - § 60

Lov om aktiv socialpolitik - lovbekendtgørelse nr. 1460 af 12. december 2007 - § 51, stk. 1, nr. 3

Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område - lovbekendtgørelse nr. 807 af 26. september 2002 - § 69

Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats - lovbekendtgørelse nr. 439 af 29. maj 2008 - § 51, stk. 3

Note:

*) SM A-34-00 ophæves.

Sagsfremstilling:

Sagen drejede sig om en 23-årig enlig kvinde uden børn, der var uddannet SOSU-hjælper og havde arbejdet som sådan på fuld tid fra marts 1998, hvor hun blev færdiguddannet, til hun blev sygemeldt på grund af ryglidelse i februar 2001. Hun blev opsagt fra sit arbejde pr. 31. august 2001.

Ansøger blev herefter af kommunen bevilget revalideringsstøtte til en handels- og kontoruddannelse fra den 14. januar 2002 på i alt 4 år.

I brev af 3. januar 2002 meddelte kommunen, at ansøger ville få udbetalt fuld bruttorevalideringsydelse under det 2-årige skoleforløb på handelsskolen. I den efterfølgende forventede kontorpraktik ville revalideringsydelsen blive udbetalt som supplement til den almindelige kontorelev-løn.

Ansøger mente sig imidlertid berettiget til støtte op til fagets mindsteløn på det aktuelle ansættelsesområde.

Kommunen meddelte herefter i brev af 22. januar 2002, at ansøger under en evt. praktikperiode efter handelsskolen ville være berettiget til udbetaling af fagets mindsteløn/begyndelsesløn.

Dette blev ændret ved kommunens brev af 20. februar 2002, hvorefter den tidligere beslutning i brev af 22. januar 2002 om fagets mindsteløn i praktikforløbet beroede på en misforståelse. Ansøger skønnedes

ikke at opfylde betingelserne for at oppebære fagets mindsteløn i praktikperioden. Indtægten i denne periode ville være revalideringsydelse minus elevløn som bevilget i brev af 3. januar 2002.

Det sociale nævn tiltrådte kommunens afgørelse. Nævnet fandt ikke ansøger berettiget til løntilskud efter § 60 i lov om aktiv socialpolitik under praktikforløbet i kontoruddannelsen.

Nævnet begrundede afgørelsen med, at der ikke skønnedes at foreligge særlige forhold, som begrundede virksomhedsrevalidering med løntilskud.

Nævnet lagde herved vægt på, at ansøger ikke var over den sædvanlige uddannelsesalder, og at ansøger ikke havde pligt til at forsørge ægtefælle eller børn.

Nævnet var opmærksom på, at hun havde haft tilknytning til arbejdsmarkedet i 5 år og var berettiget til højeste dagpengesats ved eventuel udbetaling af sygedagpenge, men mente ikke, at denne omstændighed i sig selv kunne begrunde, at der forelå "særlige forhold" som beskrevet i § 60, men alene kunne begrunde, at ansøger blev bevilget hel revalideringsydelse.

I klagen til Ankestyrelsen var det bl.a. anført, at ansøger mente, at hun opfyldte betingelserne i lovens § 60, stk. 1, pkt. 2 om tidligere tilknytning til arbejdsmarkedet. Der var i § 60 nævnt 3 årsager til, at der gives løn i stedet for revalideringsydelse. Det fremgik ikke, at flere af forudsætningerne skulle være opfyldt. Med 5 års tilknytning til arbejdsmarkedet mente ansøger derfor, hun opfyldte kriteriet for at modtage løn under praktikforløbet.

Sagen blev behandlet i principielt møde til supplement af SM A-34-00 og til afklaring af, om den tidligere tilknytning til arbejdsmarkedet alene kan begrunde virksomhedsrevalidering med løntilskud efter § 60 i lov om aktiv socialpolitik.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at ansøger ikke var berettiget til supplement op til fagets mindste overenskomstmæssige løn under virksomhedsrevalidering.

Begrundelsen for afgørelsen var, at der ikke forelå særlige forhold, der kunne begrunde, at hun skulle aflønnes med fagets mindsteløn under praktikforløbet, jf. § 60 i lov om aktiv socialpolitik.

Ankestyrelsen henviste til, at revalidering som hovedregel skete med revalideringsydelse.

Om der forelå særlige forhold afhang af en samlet konkret vurdering af ansøgers sociale forhold.

Ankestyrelsen lagde ved afgørelsen vægt på, at ansøger var 23 år og således ikke var udover den sædvanlige uddannelsesalder. Ansøger opfyldte endvidere ikke betingelsen om forsørgerpligt overfor en ægtefælle eller børn.

Det var Ankestyrelsens opfattelse, at den omstændighed, at ansøger ikke var over den sædvanlige uddannelsesalder normalt medførte, at hun ikke opfyldte betingelserne for løntilskud op til fagets mindsteløn.

Den omstændighed, at ansøger havde været tilknyttet arbejdsmarkedet i ca. 5 år forud for sygemeldingen i februar 2001 kunne ikke i sig selv begrunde, at ansøger var berettiget til løntilskud, når der i øvrigt ikke forelå særlige forhold, der kunne begrunde virksomhedsrevalidering med løntilskud.

Det forhold, at kommunen ved en fejl meddelte ansøger den 22. januar 2002, at hun var berettiget til supplement op til fagets mindsteløn i praktikperioden, gav hende ikke ret til denne ydelse.

Der var herved lagt vægt på, at kommunen i sin oprindelige bevilling af 3. januar 2002 bevilgede revalideringsydelse under praktikforløbet.

Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, at kommunen tilbagekaldte brev af 22. januar 2002 ved brev af 20. februar 2002.

Endelig lagde Ankestyrelsen vægt på, at ydelsen først skulle udbetales efter 2 år. Det måtte således forventes, at ansøger ikke allerede havde indrettet sine forhold på et højere økonomisk niveau end bruttorevalideringsydelsen.

Ankestyrelsen tiltrådte således det sociale nævns afgørelse.